

2. Вінтонів М.О. Функціонально-граматичні та комунікативні вияви парцельованих конструкцій / М.О. Вінтонів // Лінгвістичні студії: Вип. 11 – Ч. 1. – Донецьк: ДонДУ, 2003. – С. 124-129.
3. Загнітко А.П. Закономірності і напрями внутрішньої реченнєвої актуалізації: на матеріалі парцельованих і приєднувальних конструкцій / А.П. Загнітко // Семантика і парадигма граматичних структур. – Донецьк: ДонНУ, 1998. – С. 6-14.
4. Красина Е.А. Актуальное членение сложноподчиненных предложений с невыраженной темой в современном русском языке: дис. ... канд. Филол. наук: 10.01.01 / Е.А. Красина. – М., 1980. – 207 с.
5. Енциклопедія / [редкол.: Русанівський В.М., Тараненко О.О., Зяблюк М.П. та ін.] – 2-вид., випр. і доп. – К.: Вид-во «Укр. енцикл.» ім. М.П. Бажана, 2004. – 824 с.
6. Плющ Н.П. Парцеляція як засіб експресивного синтаксису / Н.П. Плющ // Українська мова і література в школі. 1981. – № 1. – С. 68-71.

ПРОЯВИ УНІВЕРСАЛЬНОЇ КОМПРЕСІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ НА ПРИКЛАДІ АБРЕВІАЦІЇ

Пакулова Т.В.

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

Мета публікації – проаналізувати та визначити статус явища абревіації в англійській мові.

Вважається, що в писемній мові неминуче виникають графічні скорочення, які в подальшому підпадають під процес лексикалізації. У більшості дослідницьких робіт абревіація розглядається як спосіб словотворення, який спричиняє лексикалізацію ініціальних скорочень. Не дивлячись на те, що абревіація – це наймолодший вид словотворення, він є достатньо продуктивним та націленим на більшу регламентацію та впорядкованість мови.

Більшість дослідників мають спільну думку щодо дериваційного характеру абревіації, тобто кожна абревіація вважається окремим самостійним словом. Єдиним винятком є думка Селіванової О.О., яка припускає зовсім інші відносини між вихідним словом та абревіатурою.

Тотожність семантики словосполучення та відповідної абревіатури надає нам право припускати, що між словосполученням та відповідною абревіатурою існують не словотворчі відносини, наприклад: *Ask me anything* та *AMA*, *By the way* та *BTW*, *Just kidding* – *JK*, *In case you missed it* – *ICYMI*, *I love you* – *ILY*. Зрозуміло, що зазначене припущення не стосується тих випадків, коли порушується тотожність значення словосполучення та абревіатури. У зв'язку з цим вважаємо за потрібне визначити єдиний термінологічний еквівалент наведеним словотворчим процесам та тим мовним одиницям, які виникають за результатами зазначених процесів. В.І. Теркулов, наприклад, розглядає такі деривати як універбалізований

еквівалент словосполучення, тобто, як слово, яке виникло як результат словесної інтерпретації словосполучення та має абсолютно тотожне лексичне та граматичне значення та синтаксичну функцію, при цьому зазначена інтерпретація виникла завдяки процесу абрєвіації [5, с. 134]. У цілому кожна конкретна одиниця, що досліджується, має назву номінатема типу «словосполучення + абрєвіатура» і є структурним різновидом номінатемами з домінантой – словосполучення, тобто є семантично тотожною одиницею, яка ототожнюється на рівні словосполучення.

Номінатема – це абстрактна мовна одиниця, що реалізується у вербальних формах (варіантах). У цьому випадку варіантами однієї номінатемами є словосполучення та семантично і граматично тотожне йому слово-абрєвіатура, яке стилістично відрізняється від еквівалентного словосполучення частково рисами розмовного стилю, частково – документальності, офіційності, наприклад, *Be right back* та *BRB*, *Good game* та *GG*, *I don't care* та *IDC*, *Федеративна Республіка Німеччини* та *ФРН*, *Best friends forever* та *BFF*.

Виокремлюються такі універсальні причини виникнення абрєвіатур: тенденція економити мовні засоби; зближення книжкового та мовленнєвого стилів; виникнення нових явищ, які потребують номінації; виникнення причин для зміни назви вже існуючого явища; екстралінгвістичні обставини, які полягають у різкому прискоренні ритму життя.

Таким чином, абрєвіація як різновид більш об'ємного явища конденсації є універсальною не тільки в слов'янських мовах. Англomовний матеріал відкриває нові перспективи дослідження номінатемами зазначеного типу.

Література

1. Дьячок Н. В. К вопросу о синкретизме некоторых отабрєвиатурных производных / Н. В. Дьячок, Ю. А. Ермоленко // Лінгвістика. – № 3(21). Ч. II. – Луганськ: ЛНУ ім. Тараса Шевченка, 2010. – С. 251-256.
2. Лингвистический энциклопедический словарь / Гл. ред. В. Н. Ярцева. – М.: Советская энциклопедия, 1990. – 688 с.
3. Мацько О. М. Абрєвіатури як згорнені мовні формули в дипломатичних текстах // Мовознавство. – 2000. – № 1. – С. 31-36.
4. Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. – Полтава: Довкілля. – К, 2010. – 844 с.
5. Теркулов В. И. Еще раз об основной единице языка // Вісник Луганського національного університету ім. Т.Г. Шевченка. – Луганськ, 2006. – № 11 (106). – С. 127-136.